

De duindoorn is een karakteristieke grote struik, uiteindelijk uitgroeïend tot een kleine boom tot circa 6 m. De vaasvormige tot breed ovale is gewoonlijk wat onregelmatig van vorm, wat de boom een ietwat grillig karakter geeft. De smalle, grijsgroene bladeren geven de boom een luchtig karakter, wat wordt versterkt door de grijze onderzijde van de bladeren. Beide zijden van het blad zijn fijn zilverig geschubd. De bloemen zijn eenslachtig en de boom tweehuizig. Om vruchten te produceren is dus een vrouwelijke plant nodig (bijvoorbeeld 'Hergo' of 'Leikora'), die door een mannelijke wordt bestoven ('Pollmix'). De bloei in maart-april is niet erg opvallend. De vruchten, die in de herfst rijpen, zijn dat wel. De vlezige vruchten zijn tot circa 1 cm groot en oranje gekleurd. De eetbare vruchten zijn zeer rijk aan vitamine C en werden ten tijde van de koude oorlog in het voormalige Oostblok gebruikt als vervangers voor citrusvruchten. Inmiddels zijn de vruchten in delen van Scandinavië, Polen en de Baltische staten wederom stijgend in populariteit. *H. rhamnoides* is bijzonder (zee)windbestendig en kan tot vlak aan zee worden toegepast. De boom groeit op iedere grond -ook schrale- en verdraagt zowel droogte als tijdelijke overstroming. Toch groeit de duindoorn het beste in een diep doorwortelbare, neutrale tot kalkhoudende, voldoende vochtige bodem. De boom kan dus worden gebruikt om erosie tegen te gaan.

Bijvoorbeeld langs wegen en in middenbermen. Maar uiteraard ook als tuin- en parkboom is *H. rhamnoides* geschikt.